

det altsaa staar til vedkommende Kommunalraad at give dem mindre. Det er først altsaa, naar de have fungeret i 20 Aar, at de ville faa gunstigere Vilkaar, og i saa Henseende bestemmer Regeringsforslaget ogsaa et Maksimum, nemlig Halvdelen af samtlige de vedkommende af Kommunen tillagte Vederlag. Ved Siden deraf fastsættes et Minimum, idet vedkommende Kommunalraad skal tillægge Jordemoderen i det mindste 150 Kr., og hvis hun har fungeret i 30 Aar, i det mindste 200 Kr. Nu tror jeg nok, det vil ses, at det, vi foreslaa, vil være fordelagtigere for dem. Det gaar ud paa væsentlig at henholde sig til de gamle Bestemmelser, men saaledes, at det, som da var Maksimum, nu slaas fast som Norm, idet de faa den Pengeløn, de have haft, som Pension, deri ogsaa indbefattet Alderstillaaget. Reglen bliver altsaa, at naar en Jordemoder maa tage Afsted i de første 10 Aar efter hendes Ansættelse, vil hun faa 120 Kr. Har hun fungeret over 10 Aar, men ikke 15 Aar, vil hun faa 160 Kr., og naar hun har fungeret i 15 Aar, 200 Kr. Jeg tvivler ikke om, at Pensionen derefter i Virkeligheden vil blive større end efter Regeringsforslaget. Man kan nemlig være temmelig overbevist om, at Kommunalraadene, hvis Regeringsforslaget blev gennemført, og de altsaa havde fri Hænder til at bestemme Pensionen indtil Halvdelen af vedkommende Jordemoders Vederlag, da ikke ville gøre sig den Ulejlighed at foretage en Opgørelse af vedkommendes Indtægt, men ligesom holde sig til Minimum og altsaa tillægge dem efter 20 Aars Forløb 150 Kr. og efter 30 Aar 200 Kr. Det er derfor vor Tro, at vi i det hele, fuldt saa godt som Regeringsforslaget, søge at ramme Jordemødrenes Tarv. De ville altsaa efter vort Forslag, idet man anslaar de øvrige Indtægter, de have ved Siden af Pengelønnen, til 200 Kr., faa en Løn af mellem 300 og 400 Kr., hvortil kommer Forhøjelsen af den takstmæssige Betaling efter § 2.

Til de Mindretalsforslag, som ere fremkomne, skal jeg gøre nogle Bemærkninger. Et æret Medlem af Udvalget har under Nr. 2 og 7 stillet Ændringsforslag om højere Løn og højere Pension end den, vi have ment at kunne foreslaa, og ogsaa betydelig højere end Regeringsforslaget, idet Mindre-

tallet foreslaar en Minimumsløn paa 200 Kr. og dernæst stiller et Forslag om, at naar Jordemødrene blive afstedigede efter 30 Aars god Tjeneste, fastsættes Pensionen til 400 Kr. aarlig. Jeg behøver her ikke nærmere at gaa ind paa, hvorfor Flertallet modsætter sig disse Forslag. Begrundelsen maa ligge i det, jeg har udvillet angaaende Flertallets Forslag. Det samme Mindretal har under Nr. 3 stillet en Ændring til § 1, idet der foreslaas, at Ordet „kan“ skal udgaa, saa at der kommer til at staa: „hvilket Tillæg efter mindst 15 Aars Tjeneste forhøjes“ til 80 Kr. — altsaa ikke „kan forhøjes“. Det er i øvrigt et Punkt, som Flertallet ikke lægger videre Vægt paa. Forholdet er for Tiden, som jeg før antydede, at Jordemoderen er berettiget til at faa det første Alderstillaag efter 10 Aars Forløb, forudsat at hun har vist god Tjeneste, hvilket i fornødent Fald afgøres af Justitsministeriet, medens det derimod med Hensyn til det andet Alderstillaag beror paa vedkommende Kommunalraad, om det vil give hende det. Nu gaar Lovforslaget ud paa at give hende for saa vidt Ret i begge Tilfælde, som det andet Tillæg ikke kommer til at bero udelukkende paa vedkommende kommunale Raads Skøn, idet hun i fornødent Fald kan ty til Justitsministeriet, hvis Afgørelse af, om hun virkelig har vist god Tjeneste, er bestemmende for, om hun faar det. Smidlertid er der dog den Forskel i Udtrykkene, at det med Hensyn til det første Tillæg siges, at hun, naar hun har vist god Tjeneste, har Ret dertil, medens det om Forhøjelsen siges, at den kan finde Sted. Ændringen gaar ud paa, at Forhøjelsen skal indtræde. En saadan Ændring vil vel have stor Betydning; men det forekommer dog mig, at da „kan“ nu findes i Regeringsforslaget, er der ikke nogen Grund til at slette det, hvorved det bliver klart for Jordemødrene, at Forhøjelsen have de ikke ubetinget Ret til, men kun opnaa den, naar de i alt Fald maa siges virkelig at have vist god Tjeneste. Derfor har Flertallet ikke ment at kunne slutte sig til dette Forslag. — Tilbage staar endelig det af et Mindretal under Nr. 5 stillede Forslag til § 2, som gaar ud paa at opstille et andet Grundlag end det nu gældende for Fastsættelsen af Takstbetalingen. Lovforslagets § 2 er i saa Henseende i Overensstemmelse med den nugæl-